

відлетіло птаство, осінь
під крило зім'явши. одлетіло
в густину пожежі опускаюся не —
дооцінюючи віддаль між дощем

і спекою. дрібніє відстань,
що між коханням і тривогою.
коли відходжу — я тебе не пам'ятаю.
коли прощаюся — я тебе не пам'ятаю.

в солом'яному вирію блукають
найкращі миті і тисячоліття найприкріші.
прехитрі перехрестя зріють навкруги.
коли відходжу — я всіх забуваю.

Цикл « [Дерева проходять 2](#) ».